

Торговать и богатеть

стор. 2



Засіки переповнені!..

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua



ТРИБУНА трудящих

26 жовтня 2011 р.
Середа
№80
(8743)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Бондаренко Михайло Іванович — ректор Харківського інституту бізнесу та менеджменту;
Яковлєв Олександр Афанасійович — директор КП «Жилкомсервіс»;
Прудкий Анатолій Володимирович — Коротичанський селищний голова;
Левченков Олег Вікторович — директор комунального підприємства «Теплові мережі Харківського району»;
Теличко Володимир Олексійович — Люботинський міський голова;
Кулик Сергій Миколайович — керівник АТ «Полімерагро», депутат районної ради;
Колеснікова Ірина Андріївна — начальник відділу у справах сім'ї, молоді та спорту райдержадміністрації;
Олешко Олена Петрівна — перший заступник голови Харківської обласної ради, депутат обласної ради;
Колесніков Борис Вікторович — віце-прем'єр-міністр України – міністр інфраструктури України;
Пилипчук Михайло Дмитрович — Почесний громадянин міста Харкова, перший заступник генерального директора КП «Харківський метрополітен», голова Ради Почесних громадян м. Харкова, депутат обласної ради;
Каратуманов Олег Юрійович — депутат обласної ради, Почесний громадянин Харківського району;
Вовк Лариса Григорівна — головний спеціаліст служби у справах дітей райдержадміністрації!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

До уваги!

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» виконком Будянської селищної ради оголошує про намір передати в оренду нерухоме майно терміном до трьох років. Адреса об'єкта: сел. Буди Харківського району, ул. Харківська, 6, кімната 1, кімната 2; характеристика; нежитлові кімнати, площею — 29,7 кв. м та 22,9 кв. м відповідно, профіль використання — за пропозицією орендаря; балансоутримувач — Будянська селищна рада.

Заяви щодо наміру оренди об'єктів приймаються виконкомом селищної ради (пров. Садовий, 1 сел. Буди Харківського району Харківської обл.).

Останній день подання заяв на оренду 31.11.2011 року включно.

У разі надходження двох або більше заяв на оренду об'єкта буде оголошено конкурс на право його оренди.

Іншу інформацію про об'єкт оренди можна отримати в виконкомі селищної ради сел. Буди, пров. Садовий, 1 (каб. №5) та за тел. 746-00-03.

ЭЛЕКТРИЧКИ БУДУТ ОТМЕНЯТЬ?

Каких-то 25 лет назад добраться из пригорода в Харьков на работу было не то, чтобы проблематично, но весьма затруднительно — переполненные автобусы никак не назовешь удобным транспортом.



Сегодня десятки пригородных маршрутных такси вроде и сняли эту проблему, добраться в город и домой стало намного проще, но старая добрая электричка остается самым доступным, «народным» видом транспорта. И именно здесь в последнее время назревает коллапс, причем по вполне объективным причинам, а именно по причине нехватки средств.

Нехваткой средств сегодня объясняются очень многие проблемы, причем в самых разных сферах. При экономическом кризисе, да еще и без «свободных» денег сохранить нормальное функционирование любой структуры трудно, и железная дорога — не исключение. Эту проблему везде решают по-разному. К примеру, коммунальные службы, не мудрствуя лукаво, до бесконечности «закручивают гайки» тарифов, тем самым косвенно пополняя армию неплательщиков, что только лишний раз подтверждает, что до бесконечности закручивать — резьбу сорвать. Железнодорожники тоже решили поработать с неплательщиками, но пошли другим путем — с 11 октября некоторые электрички по прибытию проходят проверку, безбилетникам продают билеты. И картина получилась неприглядная — оказывается, подавляющее большинство пассажиров ездит «зайцем».

Немного шокирующей цифири

— Первый же электропоезд, который 11 октября проверили сотрудники железной дороги и милиции, оказался «под завязку» забит безбилетными пассажирами — около 650 человек, — рассказывает начальник вокзала Харьков-Пассажирский Леонид Чалый. — Все они при проверке купили билеты по минимальной стоимости — по первой зоне, и даже по минимуму получилось порядка 2 тысяч гривен. И такая картина по всем электропоездам — на каждой электричке железная дорога теряет тысячи гривен. За семь дней проверок мы «обилетили» 6 тысяч 246 пассажиров, что составило 18 738 гривен — вы только вдумайтесь в эти цифры... Откуда же у железной дороги возьмутся деньги на содержание электропоездов, на обеспечение безопасности пассажиров в этих электропоездах, если в среднем на тысячу пассажиров за проезд от силы платят 120—150 человек, примерно 200 — льготники, а основная масса — безбилетники?

Кстати, слух о том, что электрички проверяют, быстро облетел пригород и ситуация вроде улучшилась — народ стал покупать билеты. По словам Леонида Григорьевича, 21 октября было проверено шесть электропоездов, число «зайцев» составило 1427 человек. И хотелось бы порадоваться, что прогресс налицо, но выводы делать пока не будем.

«Заяц» — зверь невоспитанный

Мы понаблюдали, как на 1-а платформе проходит проверка билетов у прибывших в Харьков пассажиров. Честно говоря, лично мне смотреть на хамское поведение некоторых «зайцев» (и таких немало) было неприятно. Мало того, что пассажир не удосужился купить билет, так, пойманный на горячем, пытается доказывать свою «правоту», спорит и доказывает, что опаздывает на работу или просто отказывается платить, мотивируя тем, что «денег нет». На сигареты есть, а на билет на электричку — нет. Уровень культуры нашего пассажира удручает... И по-настоящему жалко тех, у кого билеты есть, но из-за очереди неплательщиков им приходится ждать, многие опаздывают на работу и пр. И железнодорожников понять можно: в наше время заниматься благотворительностью, бесплатно катая взрослых, финансово самостоятельных и вполне здоровых людей — мягко говоря, нецелесообразно.

Средняя стоимость билета на пригородный электропоезд составляет четыре гривны: работающий человек вполне может позволить себе оплачивать труд тех, кто возит его на работу. Но заяц и в природе зверек хоть и милый, но донельзя вредный. А «заяц» транспортный вреден вдвойне. За какие деньги железная дорога будет платить зарплату персоналу, ремонтировать «убиваемые» пассажиром электрички, если оный будет «зайчиком», пуще всего любящим благотворительное катание в вагончиках?

(Окончание на 2-й стр.)

Офіційний сайт газети «Трибуна трудящих»: www.tribune.kharkov.ua

■ Вісті Слобожанщини

Технополіс у П'ятихатках...

Державне агентство з інвестицій і Управління національними проектами (Укрнацпроект) незабаром проведе роад-шоу в найбільших світових економічних та фінансових центрах. Про це на прес-конференції заявив журналістам заступник голови Харківської облдержадміністрації Юрій Сапронов. З його слів, роад-шоу стартує 31 жовтня і включатиме в себе такі харківські проекти, як «Село майбутнього», технопарк «П'ятихатки», та ІТ-парк «Інтелектроніка».

2 листопада роад-шоу буде у Відні, після чого попрямує до Франкфурта й Мадрида. Делегацію очолюватиме начальник ГУ економіки ХОДА Сергій Авершин. У середині листопада міжнародна акція дістанеться Стамбула та Абу-Дабі. Тут увагу закцентують на агропроекти на перспективне «Село майбутнього». А в грудні турне пройде по країнах Південно-Східної Африки. Там до нього приєднається й губернатор Харківщини Михайло Добкін.

Новий мікрорайон на Рогані

У рамках обласної програми «Доступне житло» вже з наступного року на території Роганського житлового масиву планується зведення нового мікрорайону 9-ти та 12-поверхових будинків для соціально незахищених верств населення. Там зможуть отримати квартири молоді сім'ї, військовослужбовці, інваліди дитинства, студенти та інші категорії населення, які внесуть до 30% вартості житла. Інша частина погашатиметься за рахунок довгострокових кредитів, іпотеки та коштів спецфонду обласної програми «Доступне житло».

Єврочемпіонату — 65 готелів

До чемпіонату Європи з футболу в 2012 році Харків готує 65 готелів різного ступеню комфортності. У них розміститься туристи, футбольні фанати та численні гості міста. За підсумками моніторингу об'єктів готельної інфраструктури всього буде підготовлено 3855 номерів у новозбудованих та капітально реконструйованих готелях. Кілька тисяч місць буде облаштовано у відремонтованих студентських гуртожитках та на базах відпочинку Харківської області.

Навчать китайців робити трактори

Харківський тракторний завод вже до кінця цього року планує налагодити виробництво тракторів марки «ХТЗ» в Китайській Народній Республіці. Про це нещодавно повідомив виконавчий директор підприємства Сергій Калінін. Для того, щоб випускати іноземні трактори на території Китаю тамтешнім законодавством передбачені обов'язкові умови створення спільних підприємств і навчання китайського персоналу. У разі виконання усіх вимог, харківські тракторобудівники отримають доступ на безмежний китайський ринок.

Слід зазначити, що подібні спільні підприємства ХТЗ вже створив на територіях Польщі, Угорщини, Казахстану і Росії. На експорт поставляється понад 80% харківської сільгосптехніки та комплектуючих деталей на загальну суму в понад 300 млн грн. щороку.

«Квітка надії» вразила всю Україну

Оригінальною танцювальною композицією на відому пісню Ніни Матвієнко завершився у Києві другий сезон популярного телепроекту «Майдан's». Цього року харківській команді під керівництвом хореографа Амадора Лопеса вдалося посісти друге місце і вибороти «срібну відзнаку». Харківські танцюристи, за підсумками всеукраїнського голосування, пропустили вперед лише команду столиці України — міста Києва. Третє місце зайняли рівненські «майдансери».

Звіринець для білок

У Харківському зоопарку в спеціальних вольєрах почали масово розводити білок, яких згодом випускають на волю. Випущені з кліток білки розбігаються по всьому місту, назавжди оселяючись в парках та скверах.

До речі, в зоопарку почали зводити й будиночок для тхора — талісмана харківських футбольних уболівальників. Його придбали «фани» футбольного клубу «Металіст», які також зібрали 30 тисяч гривень для нового будиночка свого чотирилапого друга. Відтепер на домашні матчі улюбленої команди уболівальники щоразу привозитимуть із зоопарку і живого талісмана.

Підготував Василь ЧИГРИН

ЭЛЕКТРИЧКИ БУДУТ ОТМЕНЯТЬ?



(Окончание)

Выбор остается за нами

Кроме обычных безбилетников, немало проблем доставляют и льготники. Вернее, не сами льготники, они-то как раз ни при чем — обеспечивать финансово их проезд обязаны местные власти.

— К примеру, Харьковский район за 9 месяцев из положенных 1 222 тыс. гривен компенсации выплатил только 19%, или 286 800 гривен, — говорит Леонид Чалый *(на фото)*. — И местным советам (а именно они должны компенсировать проезд льготных категорий пассажиров) надо находить на эти цели деньги, а не ссылаться на обстоятельства. Мне вообще хотелось бы, чтобы все — от рядового пассажира электрички до представителей местных властей — усвоили: если железная дорога не будет получать денежную компенсацию за «льготных» пассажиров, а люди не будут платить за проезд, мы будем отменять электрички, и тогда всем придется ездить на «маршрутках», а проезд там все-таки дороже, согласитесь. И это не пустые слова — мы будем вынуждены пойти на такие крайние меры, если нам не оставят выбора. И еще: мы приносим искренние извинения тем добросовестным пассажирам, которые вынуждены терпеть неудобства, связанные с проверкой билетов. Но поверьте, все это не от хорошей жизни — мы не можем проверять вагоны на посадке или в каждом вагоне держать контролеров, как и не можем поставить милиционера возле каждого пассажира. Нам тоже эти проверки особого удовольствия не доставляют — мы отрываем сотрудников от основной работы, теряем время, но пока люди не начнут покупать билеты на станциях, так и будет. Или мы, как уже было сказано, будем отменять электропоезда.

...Вот так, дорогие земляки, господа пассажиры и представители местных властей. Выбор остается за нами — платить или не платить. Но, похоже, не платить — себе дороже выйдет.

Ольга ПОПОВА

■ Экономика

ТОРГОВАТЬ И БОГАТЕТЬ

На прошлой неделе в российском Санкт-Петербурге состоялось подписание эпохального документа — соглашения о создании зоны свободной торговли стран СНГ. Два дня спустя в Харькове состоялось совещание с участием директора Департамента внешнеэкономического сотрудничества Министерства иностранных дел Украины и представителей МИДа.



Подписание соглашения, состоявшееся 18 октября, готовилось на протяжении трех лет, в ходе подготовки состоялось 14 раундов переговоров. Как заявил премьер-министр Украины Николай Азаров, он надеется на вступление в силу соглашения о свободной торговле в рамках СНГ с января 2012 года.

При этом Азаров заявляет, что следующий шаг Украины после подписания соглашения со странами СНГ по зоне свободной торговли — подписание подобного документа с Европейским Союзом. Такой вариант не исключают и в представительстве ЕС в Украине, о чем стало известно из текста страницы в Facebook.

Спустя два дня в Харькове в Доме советов под председательством заместителя председателя ХОГА Валентина Дулуба состоялось совещание «Налаживание эффективного взаимодействия между Министерством иностранных дел Украины и Харьковской ОГА относительно поиска путей расширения географии сбыта продукции предприятий Харьковской области» с участием директора Департамента внешнеэкономического сотрудничества Министерства иностранных дел Украины Игоря Николайко и представителей МИДа.

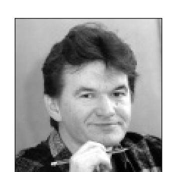
В ходе совещания было отмечено, что Харьковская область поддерживает устойчивые связи со многими странами мира. Основные товары, экспортируемые за пределы Украины: машины и оборудование; воздушные суда; электрические машины, изделия фармацевтической и химической промышленности; продукты питания; товары народного потребления. Основу импорта составляют минеральное топливо, машины и оборудование.

Таким образом, мы можем наблюдать значительные шаги по продвижению нашего государства и нашей области к освоению международного рынка.

Виктория СТЕПКОВА

Для справки

Зона свободной торговли (Free trade area) (ЗСТ) — тип международной интеграции, при котором в странах-участниках отменяются таможенные пошлины, налоги и сборы, а также количественные ограничения во взаимной торговле в соответствии с международным договором. Это более глубокий тип интеграции, чем преференциальные соглашения. За каждой страной-участницей сохраняется право на самостоятельное и независимое определение режима торговли по отношению к третьим странам. В большинстве случаев условия зоны свободной торговли распространяются на все товары, кроме продуктов сельского хозяйства. Зона свободной торговли может координироваться небольшим межгосударственным секретариатом, расположенным в одной из стран-членов, но обычно обходятся без него, а основные параметры своего развития страны согласовывают на периодических совещаниях руководителей соответствующих ведомств. Между странами-участницами сохраняются таможенные границы и посты, контролирующие происхождение товаров, пересекающие их государственные границы.



Василь ЧИГРИН

ЗАСІКИ ПЕРЕПОВНЕНІ!..

■ Є проблема

«Хотіли як краще, а вийшло — як завжди...» Цю крилату фразу вже вкотре доводиться застосовувати до так званого квотування продажу на експорт зернових культур. Знову чомусь наступаємо на одні й ті ж самі граблі.



Відверто кажучи, вводячи квоти на експорт зернових культур для українських сільгоспвиробників минулої весни, уряд начебто керувався цілком слушними причинами. У 2010 році урожай був поганенький і в Україні спостерігався дефіцит деяких зернових та круп'яних культур (першосортної пшениці, ячменю, гречки). Подекуди навіть почали стрімко зростати ціни на хліб. Для того, щоб попередити дефіцит зерна в Україні, відповідним розпорядженням Кабміну були введені квоти на продаж зерна за кордон, а з 1 липня ухвалили досить високе експортне мито: на пшеницю — 9%, на ячмінь — 14%, на кукурудзу —12% і т. д.

Все це сприяло тому, що вітчизняні сільгоспвиробники, попри рекордний урожай 2011 року (понад 53 млн тонн), почали нести значні збитки. Селяни відкрито висловлювали невдоволення непродуманою урядовою політикою в агросекторі, тому Верховна Рада нещодавно вимушена була відмінити квоти і до 1 січня 2012 року встановила експортне мито на зернові культури у розмірі 0%. Проте навіть це не допомогло врятувати хліборобів від значних збитків. Адже за останні три тижні ціни на зерно на світових ринках знизилися у середньому на 50 доларів за тонну.

— Виникла парадоксальна ситуація: коли наприкінці літа у Європі встановилися надзвичайно вигідні ціни для виробників зерна і на нього був підвищений попит — наш уряд забороняв аграріям продавати збіжжя і заробляти на цьому, — розповідає генеральний директор Українського клубу аграрного бізнесу Володимир Лапа. — А тепер, коли ціни на світових ринках на зерно значно знизилися, — обмеження скасували. Але зараз наші сільгоспвиробники більше ніж по 1200—1300 гривень за тонну зерно на експорт не зможуть продати, і навіть на українському ринку воно на 100—200 гривень дорожче...

Питання експорту для наших аграріїв дуже важливе. Бо треба не лише виростити урожай, а й продати його, отримавши гроші, мати фінансовий результат своєї праці.

Під час останньої зустрічі з журналістами заступник голови Харківської облдержадміністрації Віталій Алексейчук також висловив свою незгоду з тим, що було введено заборону на продаж залишків хліба. Область зібрала рекордний урожай зерна — понад 53 млн тонн. На його думку, залишки треба продавати і отримувати за це гроші, а не забивати всі елеватори і зерносховища, враховуючи те, в яких умовах це зерно зберігається. Хоча на елеваторах і на хлібоприймальних пунктах Харківської області умови зберігання досить непогані, на відміну від багатьох сільгосппідприємств, де збіжжя часто-густо зберігається просто неба.

— Зараз урядом ухвалено рішення, що дозволяє зняття квот і одразу пішов рух зерна за межі області, — каже Віталій Алексейчук. — Я думаю, що скоро все стабілізується і ціни також вирівняються. Вже зараз за тонну пшениці 2—3 класу можна отримати 1600—1700 гривень та 1400—1500 грн. за тонну кукурудзи...

Варто знати

Україна залишається світовою житницею, займаючи 8 місце за обсягами експорту пшениці, 3 місце — по кукурудзі і 1 — по ячменю.

Харківщина отримала також рекордний урожай соняшнику — близько 1 млн тонн. Це найвищий урожай цієї культури за багато останніх років. Урожайність також добра — 26 ц/га. Як відомо, на сьогодні наша область виробляє до 30% соняшникової продукції в Україні. Тут діє чимало сучасних олійно-екстракційних заводів та жирових комбінатів. Тішить чиновника й інша технічна культура — кукурудза, якої вже зібрано понад 850 тисяч тонн. Планом же передбачено зібрати 1 млн 200 тис. тонн.

У Харківському районі ситуація з цьогорічним урожаєм аналогічна загальнообласній. Добре вродили не лише пшениця та жито, а й соняшник, просо, гречка, овес, ріпак. Зі слів заступника начальника управління агропромислового розвитку райдержадміністрації Володимира Зозулі, сільгоспвиробники задоволені і зараз намагаються вигідно збути залишки зібраного збіжжя. В основному, зерно та соняшник реалізовують зернотрейдерам, з якими співпрацюють вже багато років. До послуг Аграрної біржі селяни рідко звертаються, адже багатьох не задовольняють досить складні, на їхній погляд, біржеві й тендерні процедури. Серед основних проблем — неможливість взяти вигідні кредити, здорожчання пального, застаріла техніка...

Навіть зараз, коли засіки переповнені добротним збіжжям, не можна не сказати про майбутній урожай 2012 року. А ситуація поки що викликає тривогу. Зі слів Віталія Алексейчука, Харківська область — єдина в Україні, де під озимі культури зайнято 476 тис. га. Проте зерно зійшло лише на 212 тис. га., тобто менше, ніж на половині площ. Решта — рідкосходжувані площі, а 30% взагалі не зійшли. Через посушливий вересень і половину жовтня зерно понад місяць лежало в сухій землі, так і не зійшовши. Останні дощі дають сподівання, що сходи піднімуться, аби не було морозів. Тобто аграрії налаштовані на вирощування наступного урожаю.



■ Говорять цифри

464 260 ц зерна одержано з початку жнив у початково оприбуткованій вазі, або в 3,7 раза більше проти відповідної дати минулого року.

33,7 ц з 1 га — середня урожайність зернових культур у районі (на 21,8 ц з 1 га вище минулорічної).

* за даними Держкомстат України

■ Відділення ВД ФСНВУ у Харківському районі інформує

Безпечні умови праці — запорука тривалого життя

Стаття 43 Конституції України гарантує, що на кожному підприємстві, в установі, організації мають бути створені безпечні та здорові умови праці.

Безпечні умови праці на кожному робочому місці — це право трудової людини на збереження її повноцінного життя.

Найефективнішим шляхом у досягненні цієї мети є результативний соціальний діалог, приклади якого є майже в кожному трудовому колективі. Першочергова задача — вдосконалення системи управління охороною праці, поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища для працюючих. Регулярність здійснення перевірок стану додержання законодавства про охорону праці сприятиме забезпеченню покроковому усуненню виявлених недоліків. Людина не може працювати продуктивно і якісно, якщо не почувається на роботі комфортно, а тим паче — безпечно. Перша умова якоюсь мірою залежить і від самого працівника, а другу — повинен гарантувати роботодавець чи адміністрація колективу. Успіху у справі можна досягти, звичайно, коли інтереси та обов'язки обох сторін будуть співмірні та налагоджені. Адже їх єднає спільне прагнення отримати якнайкращі результати від затрачених зусиль. Це спонукає шукати альтернативи найдоцільнішого врахування прав та обов'язків у створенні умов безпеки, гігієни та санітарії на кожному робочому місці.

Намагання саме таким чином будувати роботу з охорони праці продемонструвало керівництво приватного акціонерного товариства «Опора» — (голова правління ПАТ «Опора» Мікулін Анатолій Афанасійович) з перших днів діяльності. На підприємстві чисті та просторі цехи, які обладнані всім необхідним: світлом, опаленням, механізацією трудового процесу. Працівники підприємства забезпечені форменим одягом та взуттям. Керівництвом проводиться постійне фінансування витрат на забезпечення заходів щодо охорони праці на підприємстві. Так на 2011 рік заплановано 88700,00 грн., витрачено за 9 міс. поточного року 111547,38 грн.

Крім цього треба відзначити уміння адміністрації прислухатись до пропозицій і прохань працівників (наприклад облаштовані побутові приміщення, для працівників працює їдальня, обладанані кімнати відпочинку та ін.). Територія підприємства спланована, чиста, асфальтована, на ній розташовані квітники. Працівники своєчасно проходять навчання в учбових закладах з питань охорони та безпеки праці.

Постійну турботу щодо охорони праці своїх працівників проводить і адміністрація ПВКФ «ЛОСК» (президент Н. А. Кононенко, директор розпорядник А. О. Куркін). Тому у цехах підприємства достатньо світла і простору, завжди відповідний температурний режим, не виникають надмірні шумові чи пилові навантаження на фізичне самопочуття працівників. На дільниці фарбування скла досягнутий рівень якості і безпеки застосовуваного обладнання рівню стандартів європейського співтовариства:

2006/42/ЄС, 2004/108/ЄС, 89/391/ЄС, 94/9/ЄС.

Тут добре розуміють, що умови праці — це сукупність факторів виробничого середовища і процесу виконання службових обов'язків усіма працівниками. Сказане стосується передусім обладнання, яке використовується у щоденній діяльності, обстановки у робочих приміщеннях та навколишньому середовищі. Це помітно навіть без ретельного знайомства з тим, як виконують керівники підприємства вимоги щодо безпеки воробництва, оскільки затишок і комфорт зразу впадає у вічі.

З метою приведення діючого обладнання фарбування скла до вимог європейських стандартів безпеки було придбане та введено в експлуатацію, взамін старого обладнання, автоматичну фарбувальну машину моделі POLARIS. Придбанням даного обладнання було досягнуто встановлених нормативів і підвищено існуючий рівень охорони праці на ПВКФ «ЛОСК». Служба з охорони праці підприємства активно співпрацює не лише з адміністрацією свого колективу, а й з громадськими формуваннями. Заплановано у 2011 році та витрачено на заходи з охорони праці — 5051060 грн.

Крім вищевказаного підприємства проводиться фінансування витрат на охорону праці і на ряді наступних підприємств району:

— Південна залізниця, моторовагонне депо, Люботин — начальник С. С. Гаврилюк. Заплановано — 146400 грн., витрачено — 232600 грн.

— ТОВ «Аромат» — директор В. Д. Блохіна, витрачено 74500 грн.

— Мереф'янська філія ПАТ «Харківгаз» — директор А. В. Семінахін, заплановано та затрачено 166800 грн.

— ТОВ «Мереф'янська скляна компанія» — директор М. Б. Мамчук, заплановано та затрачено 250000 грн.

Сьогодні, в умовах ринкових відносин, це особливо актуально у зв'язку з поширенням підприємств і закладів приватної власності, де нібито не зацікавлені у додаткових витратах на охорону праці.

Але існують підприємства, на яких не плануються витрати грошових коштів на заходи з питань охорони праці. Це наступні підприємства району:

— ТОВ «Саноіл» — директор С. Є. П'ятак;

— ТОВ ТПК «Омега-Автопоставка» — керівник В. І. Дубовік.

На підсумок зауважимо, що розроблення та фінансування комплексних заходів є обов'язковим та зумовленим вимогами законодавства України для власників всіх підприємств, незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання і фізичних осіб, які використовують найману працю.

І. В. ГОЛОВІЙ, начальник відділення

Ура: кіно приїхало...

Після закінчення в 1946 р. шестимісячних курсів кіномеханіків (розміщались в Харкові по вулиці Сумській), Олексій Родіонович в перші післявоєнні роки розрухи й голоду дарував сільчанам духовний харч — демонстрував фільми. Його скрізь зустрічали на «ура»: «Кіно приїхало!» Того часу кіно було найважливішим з усіх мистецтв.

Чоловіку далеко за 80, але сусідські школярі його ласкаво називають, як і ми свого часу після війни, «Дядя Льоня». Чому він, О. Р. Свидло, уроженець селища Великої Данилівки (тут і мешкає), став легендою кіно?

Юного Олексія Свидла кинули на «прорив» в села Харківського та Валківського, тодішніх Олексіївського та Старовірівського районів. В кожному з них він працював по три місяці, переїжджаючи кіньми із села в село (неелектрофіковані), зі своїм двигуном — торохтілкою марки Л-3/2 (ціна бензину — копійчина).

Такий режим у О. Свидло тривав два роки. З'явилась сім'я, народився син Анатолій, згодом донька Віра. Став обслуговувати кіноустановки Великої Данилівки та ближні села Циркуни, Сороковка, Кутузівка, Васищево, Мала та Велика Рогані.

Переконаний, багато мешканців названих сел та районів ще пам'ятають кіномеханіка дядю Льоню. Урівноваженого, розсудливого та обов'язкового. Завжди з приємно усміхненим обличчям та дикторським голосом.



Довгоочікувана зустріч

Земляки — великоданилівці називали Олексія Родіоновича Свидла «селищним Міністром культури». Останні 15 років він завідував клубом. В його штаті були лише кіномеханік та техробітниця. Працювала й бібліотека. На громадських засадах — гуртки художньої самодіяльності: музичний, драматичний, танцювальний. Діяли спортивні секції (футбол, волейбол, легка атлетика, шахматно-шашечна), зі своїм стадіоном. Дошка оголошень запрошувала односельців не лише на фільми, а й на вистави, концерти, зустрічі з цікавими людьми. Довго пам'ятають данилівці, як у них гостювали олімпійські чемпіони, волейболісти Юрій Поярков та Василь Матушевічес.

Хай щастить вам та здоровиться, шанований Олексію Родіоновичу!

О. СЕРЕДА, уродженець селища Велика Данилівка, дитина війни

® Оголошення

НАЗОВУТ ЛИ СЛОБОЖАНЩИНУ «КУРОРТНОЙ»?



■ *Уроки истории*

Виктория СТЕПКОВА

На Харьковщине есть немало заповедных уголков, которые могут похвастаться своим чистым воздухом, целебными источниками, живописными видами. Тем не менее, уже не первое столетие наши земляки местом отдыха выбирают заграничные курорты. Почему так происходит — поможет разобраться взгляд в прошлое.

Середина осени резким ухудшением погоды просигнализировала об окончании курортно-дачного сезона. Для предпринимателей, связанных с курортным бизнесом, это время подводить итоги окончившегося сезона и строить планы на будущий.

В этом году владельцы частных пансионатов и мини-гостиниц в Крыму в один голос жаловались на слабый заезд отдыхающих. Мол, все курортники предпочитают проводить отпуск за границей.

Ну, а жители харьковского пригорода даже и не мечтают о приезде отдыхающих. У нас туристов можно встретить разве что в нескольких рыболовецких хозяйствах и дачных кооперативах. А ведь наш район славится своими минеральными источниками — Березовским, Рай-Еленовским и другими. О попытках создать здесь места отдыха напоминают лишь запущенные санатории и дома отдыха.

Что же мешает нам создать у себя, рядом с полуторамиллионным городом, развитую сеть бальнеологических курортов? Попробует разобраться в этом на примере Березовки.

Русский сервис ненавязчив

Свою историю курорт в Березовке ведет с 1862 года, когда на заседании Харьковского научного медицинского общества доктор Гурвич делает первое сообщение об открытии им в хуторе Березово щелочно-земельно-железистого источника. После этого в течение нескольких лет источник исследовали ведущие ученые Харьковского университета, которые подтвердили его лечебные свойства. В частности, профессор Бекетов отметил его «ближайшее сходство как по содержанию железа, так и по количеству других составных частей с водой источника Спа (в Бельгии), которая считается типом так называемых железостальных вод.



Курорт в Березовке более 100 лет назад

По такому сходству состава воды можно заключить, что источники Березовского хутора могут быть использованы при тех же заболеваниях, при которых полезны воды Спа».

Казалось бы, после таких заявлений скромный хутор Харьковского уезда должно было ожидать большое будущее. Тем более, что уже в те годы к минеральному источнику начали съезжаться первые отдыхающие. Но...

Попытка законного владельца этих земель, титулярного советника, организовать курортный бизнес провалилась из-за нехватки средств. В результате родовое поместье вместе с целебным источником было продано с аукциона за долги.

Следующий владелец попытался проявить некоторую деловую активность. При нем было выстроено деревянное двухэтажное здание с двадцатью комнатами и коридорами — так называемая новая гостиница, и пять отдельных дач или домиков из трех, семи и восьми комнат. Особое внимание он уделял созданию парка, выписывая из-за границы саженцы по 5 рублей за одну липку.

Однако уровень комфорта как в гостиннице, так и на дачах был минимальным, «деревенским». Никаких сопутствующих развлечений для избалованных заграничными курортами отдыхающих не предусматривалось. Ну, а о самом источнике современники рассказывали следующее: ванное здание с его деревянными трубами и железными ваннами совершенно не было гарантией относительно чистоты и тождественности состава воды главного железного источника, снабжавшего ванны; вода застаивалась в сборном неприкрытом колодце, доходила до ванн совершенно разложившейся.



Одно из живописнейших мест на Харьковщине

Не удивительно, что с каждым годом находилось все меньше желающих поправлять здоровье в Березовке, пока и это предприятие не разорилось. После этого курортное местечко некоторое время оставалось фактически бесхозным, пока в начале 80-х годов позапрошлого века его не приобрела некая помещица.

В погоне за сверхприбылью

Судя по всему, эта бизнес-леди сразу сделала ставку на коммерческий успех. По свидетельству историка «старые железные ванны заменены новыми цинковыми, деревянные водопроводные трубы — железными. В ванных комнатах устроены печи для отапливания их в холодную и сырую погоду». В Березовке даже наладили производство такого экзотического продукта как кумыс. Правда, и цена на него тоже была из области экзотики — 40 копеек за поллитровую бутылку. Такую сумму в те времена за день зарабатывал квалифицированный рабочий.

Цены на остальные товары и услуги, как говорится, тоже не радовали глаз. По данным исторического источника «Цена квартирных помещений определяется их размерами. Отдельные дачи сдаются от 80 до 300 рублей за сезон, смотря по величине дачи. Эти дачники чаще всего используют свой стол... Лица, помещающиеся в гостиницах, платят — в старой от 25 до 50 руб., в новой — от 75 до 150 рублей за номер. Кроме того, были отдельные дачи, число которых было в разные годы — 6, 8, 10».

И далее: «Цена билета за разовый прием ванны 50 копеек. Сезонная книжка на 100 билетов стоит 40 рублей. С лиц, не живших в Березово, за ванну взималось 75 копеек. Цена сезонным билетам (с 15 мая до 1 сентября) на право пользования библиотекой, газетами, купальней на пруду, лодкою и минеральной водой из источников для питья стаканами семейным — 6 рублей, для одного лица — 1 рубль».

Кроме того, дачники жаловались на плохое питание и дороговизну продуктов, предлагаемых местной администрацией. А местных крестьянок, которые пытались предлагать отдыхающим продукцию своих хозяйств, управляющие просто прогоняли.

В результате поток отдыхающих, который поначалу хлынул в удобный и близко расположенный курорт, быстро иссяк. Те чиновники, небогатая интеллигенция, мастеровые, которые хотели бы отдохнуть и поправить здоровье, просто не имели таких денег. Представители более состоятельных классов привыкли отдыхать за границей и получать не в пример более качественное обслуживание.

Собственно, то же самое происходит с курортным бизнесом и в наши дни, и не только в нашем районе. Жадность и отсутствие достойного сервиса губят его на корню. Задуматься об этом стоит хотя бы в преддверии «Евро—2012», когда Харьковщине предстоит встречать гостей со всего мира.

ТРИБУНА трудящих

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж план. 10709 примірників.
Передплатний індекс 61805